

**Förstainstansrättens beslut av den 17 september 2008 –
Melli Bank mot rådet**

(Mål T-332/08 R)

*(Interimistiskt förfarande — Förordning (EG) nr 423/2007 —
Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran — Rådets
beslut — Frysning av tillgångar och ekonomiska resurser —
Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som
ställer krav på skyndsamhet föreligger inte — Allvarlig och
irreparabel skada föreligger inte)*

(2008/C 327/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Melli Bank plc (London, Förenade kungariket) (ombud: R. Gordon, QC, M. Hoskins, barrister, T. Din, S. Gadhia och D. Murray, solicitors)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bishop och E. Finnegan)

Saken

Ansökan om uppskov med verkställigheten av punkt 4 i tabell B i bilagan till rådets beslut 2008/475/EG av den 23 juni 2008 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 163, s. 29) i den del Melli Bank plc upptas i förteckningen över enskilda och juridiska personer, enheter och organ vars tillgångar och ekonomiska resurser ska frysas.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnader meddelas i samband med att målet avgörs.

**Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den
15 oktober 2008 – Bank Melli Iran mot rådet**

(Mål T-390/08 R)

*(Interimistiskt förfarande — Förordning (EG) nr 423/2007 —
Restriktiva åtgärder mot islamiska Republiken Iran — Rådets
beslut — Frysning av tillgångar och ekonomiska resurser —
Ansökan om uppskov med verkställigheten — Krav på skynds-
samhet föreligger inte — Allvarlig och irreparabel skada före-
ligger inte)*

(2008/C 327/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bank Melli Iran (Teheran, Iran) (ombud: advokaten L. Defalque)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bishop, E. Finnegan och R. Liudvinavičiute-Cordeiro)

Saken

Ansökan om uppskov med verkställigheten av punkt 4 i tabell B i bilagan till rådets beslut 2008/475/EG av den 23 juni 2008 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 163, s. 29), i den mån Bank Melli Iran är uppförd i förteckningen över juridiska personer, enheter och organ vars tillgångar och ekonomiska resurser är frysta.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

**Överklagande ingett den 10 september 2008 av Europeiska
gemenskapernas kommission av den dom som personal-
domstolen meddelade den 8 juli 2008 i mål F-76/07
Birkhoff mot kommissionen**

(Mål T-377/08 P)

(2008/C 327/54)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och B. Eggers)

Övrig part i målet: Gerhard Birkhoff (Weitnau, Tyskland)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens personaldomstol meddelade den 8 juli 2008 i mål F-76/07, och
- förplikta Gerhard Birkhoff att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Överklagandet riktar sig mot den dom som personaldomstolen meddelat i mål F-76/07 i vilken avräkningskontorets beslut, i form av ett beslut som fattats efter ett klagomål, att inte bekosta inköp av en ny rullstol två år efter att en ny rullstol inköpts, på grund av att det inte var nödvändigt att byta ut stolen, ogiltigförklarades.

Kommissionen har till stöd för sitt överklagande för det första gjort gällande att personaldomstolen genom sin dom och i strid med gällande gemenskapsrättsliga bestämmelser har omdefinierat förtroendeläkarens och medicinska rådets utrymme för skönsmässig bedömning i den mån det enligt domen endast är oberoende medicinska inrättningar som åtnjuter ett sådant utrymme.

Kommissionen har för det andra gjort gällande att personaldomstolen i sin dom inte lagt någon vikt vid medicinska rådets uttalanden, som är relevanta vid bedömningen av huruvida kostnaderna är nödvändiga, genom att slå fast att detta organ endast är rådgivande och att det inte offentliggör sina uttalanden. Detta strider mot fast rättspraxis avseende de gemensamma reglerna om sjukförsäkring för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna, i dess lydelse av den 22 mars 2004. Dessa uttalande ska dessutom anses vara en enkel presumtion vad gäller nödvändigheten av kostnader.

Kommissionen har dessutom gjort gällande att de faktiska omständigheterna har missuppfattats eller att personaldomstolen har gjort en felaktig rättslig bedömning av de faktiska omständigheterna och av föremålet för talan. Kommissionen har vidare hävdat att personaldomstolen åsidosatt sin skyldighet att motivera domen genom att den förklarar att en väsentlig del av det beslut som fattats efter ett klagomål inte existerar.

Talan väckt den 15 september 2008 – Ellinika Navpigeia mot kommissionen

(Mål T-391/08)

(2008/C 327/55)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Ellinika Navpigeia (Skaramagkas, Grekland) (ombud: advokaterna I. K. Loukopoulos, A. Chiotellis, Ch. Panagouleas, P. Tzioumas, A. Ballas, V. Voutsakis et X. Giouostas)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara beslutet av den 2 juli 2008 om stöd C 16/2004 (tidigare NN 29/2004 CP 71/2002 och CP

133/2005) som Grekland beviljat bolaget Ellinika Navpigeia A.E enligt artiklarna 1.2, 2, 3, 5, 6, 8.2, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18 och 19)

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden (nedan kallad ENAE) bestrider tolv av de sexton åtgärder som vidtagits gentemot bolaget i kommissionens beslut E (2008) 3118 slutligt av den 2 juli 2008 om stöd C 16/2004 (tidigare NN 29/2004 C 71/2002 och C 133/2005). Sökanden har åberopat nio grunder till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring.

Genom sin första grund gör sökanden gällande att kommissionen inte tillämpat artikel 298 EG fast det medges i det angripna beslutet att ENAE är ett militärt skeppsvarv.

Med sin andra grund för ogiltigförklaring hävdar sökanden att artikel 296 EG inte tillämpats i det angripna beslutet eller att denna bestämmelse tillämpats felaktigt.

Med stöd av den tredje grunden för ogiltigförklaring gör sökanden gällande att det gjorts en uppenbart oriktig bedömning i det angripna beslutet alternativt att beslutet inte har motiverats i tillräcklig utsträckning. I det angripna beslutet medges samtidigt att bolaget hade en begränsad kreditkapacitet mellan år 1997 och juni 1999 och att bolaget inte hade någon kreditkapacitet alls därefter. I det angripna beslutet har det i synnerhet a) inte gjorts någon prövning av ENAEs kreditkapacitet i dess egenskap av enhet inom den militära industrin, b) vidare har de ekonomiska uppgifter som är hänförliga till ENAE samt de garantier som bolaget kunde lämna för att få lån i en privat bank utan anledning bestridits och c) slutligen har det intresse Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxis (grekisk bank för industriell utveckling) (nedan kallad ETVA) har, i egenskap av majoritetsägare i ENAE, av värdet och avkastningen på sitt innehav utan anledning ignorerats eller bedömts på ett felaktigt sätt.

Den fjärde grunden avser felaktig tillämpning av stödet i form av en avskrivning av skulder till ett belopp om 160 miljoner euro. Med denna grund gör sökanden gällande att det i det angripna beslutet C 10/1994 inte anges några villkor och att beslutet inte heller har tillämpats på ett felaktigt sätt. I andra hand gör sökanden gällande att det ovannämnda beloppet inte beviljats ENAE i sin helhet och att belopp som inte beviljats följaktligen inte kan återkrävas. Sökanden anser vidare att artikel 296 EG ska tillämpas såväl för att bedöma huruvida det förekommit stöd som för att fastställa vilken förmån som ska återkrävas. Slutligen innebär återkravet att proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen och principen om stödmottagarens berättigade förväntningar åsidosätts.

Den femte grunden för ogiltigförklaring avser felaktig tillämpning av stöd till ett belopp om 29,5 miljoner euro som godkändes år 2002. Stödet var avsett för stängning av anläggningar på grund av att ett villkor om kompensation för begränsningen av sökandens kapacitet för varvsreparationen inte hade iakttagits. Genom denna grund gör sökanden gällande att godkännandebeslutet N 513/2001 har tillämpats på ett felaktigt sätt.